

Η ΖΩΗ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 63 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Είμαστε ακόμη μετανάστες ή αφομοιωμένοι Αυστραλοί;

Σήμερα αναδημοσιεύω άρθρο μου που δημοσιεύτηκε σ' αυτή τη σελίδα πριν οκτώ χρόνια, στις 30 Ιουλίου 2013 και παραμένει επίκαιρο:

«Μιλώντας με έναν σκεπτόμενο νεοφερμένο στην Αυστραλία φίλο, προχθές Κυριακή, μού είπε ότι οι παροικιακές εφημερίδες στο Σίδνεϊ βλέπουν τούς αναγνώστες τους ακόμη σαν μετανάστες, ενώ είναι πια Αυστραλοί πολίτες ύστερα από 60 χρόνια διαμονής στους αντίποδες και τους ενδιαφέρει περισσότερο η ευρύτερη κοινωνία, από την παροικία. Ομολογώ ότι αυτή η παρατήρηση μ' έβαλε σε πολλή σκέψη και τελικά έβγαλα μερικά συμπεράσματα που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας, επειδή εδώ στον «Κόσμο» είμαστε στα πρόθυρα μιας μεγάλης αναδιοργάνωσης που θα περιλαμβάνει το περιεχόμενο της εφημερίδας μας, αφού αυτός είναι, άλλωστε, ο κύριος λόγος της επιστροφής μου.

Όπως συμβαίνει συνήθως, ο φίλος έχει δίκιο κατά το ήμισυ, δηλαδή οι Έλληνες μετανάστες τού '50, τού '60 και '70 έχουν αποβάλει τον χιτώνα τού μετανάστη ύστερα από δεκαετίες σκληρής δουλειάς και εξαργύρωσαν με μικρές ή μεγάλες περιουσίες την παραδοσιακή βαλίτσα που κουβάλησαν από την πατρίδα, αφού ενσωματώθηκαν στη ευρύτερη κοινωνία. Όμως, ο Έλληνας μετανάστης δεν αφομοιώθηκε μέσα στο αγγλοσαξονικό κωνευτήρι, βασικά επειδή μέσα στα γονίδια του κουβαλά έναν πανάρχαιο πολιτισμό και είναι δεμένος με μια πανίσχυρη παράδοση που την προστατεύει με παρρησία, προπαντός όταν βρίσκεται σε θέση μειονότητας.

Ο Έλληνας επιβιώνει και θριαμβεύει με τη διαφορετικότητά του ανάμεσα σε άλλους πολιτισμούς, με την αγάπη του για τα γράμματα και τις επιστήμες, με το εμπορικό του δαιμόνιο, με το πολιτικό κριτήριο και την αφοσίωσή του στην ευρύτερη οικογένεια, ενώ μπορεί και με μεγάλη ευχέρεια να συμβιώνει, να συνεργάζεται, να συνεταιρίζεται και να διαπρέπει μέσα στο ξένο περιβάλλον.

Ενας καλός και επιτυχημένος φίλος μού έχει πει πως θα είχε διακριθεί ακόμη αν είχε βρεθεί μέσα σε ζούγκλα της Αφρικής και πραγματικά έχουμε τέτοια παραδείγματα επιτυχημένων Ελλήνων στην μαύρη ήπειρο.

Θα συμφωνήσω, λοιπόν, με τον νεοφερμένο φίλο πως χρειάζεται μεγαλύτερη και πιο τακτική επικοινωνία των ομογενών με την ευρύτερη κοινωνία στην Αυστρα-

Ο Έλληνας επιβιώνει και θριαμβεύει με τη διαφορετικότητά του ανάμεσα σε άλλους πολιτισμούς, με την αγάπη του για τα γράμματα και τις επιστήμες, με το εμπορικό του δαιμόνιο, με το πολιτικό κριτήριο και την αφοσίωσή του στην ευρύτερη οικογένεια

ΠΗΓΗ: Greek City Times

λία και ο παροικιακός Τύπος έχει έναν ρόλο να παίξει στο θέμα αυτό, χωρίς να παραβλέψουμε την ιδιαιτερότητά μας σαν μειονότητα με ειδικά συμφέροντα και ανάγκες που πρέπει να προστατεύσουμε και ν' αναπτύξουμε. Γι' αυτό, άλλωστε, την περασμένη Παρασκευή αναφέρθηκα στην αμέλειά μας ν' ασχοληθούμε πιο δραστήρια μέσα στα πολιτικά κόμματα της Αυστραλίας και πρότεινα να κόψουμε τον ομφάλιο λώρο που μάς συνδέει με τα ελληνικά πολιτικά κόμματα.

Δυστυχώς, σαν πολιτικό ζώο, ο Έλληνας βάζει την αλληλεγγύη του στο Κόμμα πάνω από το συμφέρον της πατρίδας ή και της παροικίας ακόμη, αδιαφορώντας για τις αρνητικές συνέπειες από πολιτικές συγκρούσεις και καταστροφικούς διχασμούς. Είναι απαράδεκτη η όποια παρέμβαση των ελληνικών κομμάτων στα τού οίκου μας και η καραμπινάτη αποτυχία τού ΣΑΕ θα πρέπει να παραδειγματίσει τούς έλληνες πολιτικάντηδες που χρησιμοποιήσαν τους τζάμπα τουρίστες σαν διακοσμητικές γλάστρες στα διάφορα «συνέδρια» που θα πληρώνει για πολλά χρόνια ο ελληνικός λαός. Μοιάζει με ανέκδοτο να θέλουν να οργανώσουν τους Έλληνες της Διασποράς οι άχρηστοι που χρεοκόπησαν την πατρίδα μας και εμείς να προσυπογράφουμε τις αποσιεύσεις τους. Αν θα έπρεπε να διδαχτούμε κάτι από τους Αγγλοσάξονες και αν υπάρχει κάτι που πρέπει ν' αποβάλουμε από την ιδιοσυγκρασία μας είναι να μάθουμε να διαφωνούμε πολιτικά χωρίς επικίνδυνες συγκρούσεις, επειδή δεν πρέπει να ξεχνούμε πως πάνω απ' όλα είμαστε Έλλη-

νες και Αυστραλοί και ότι καθήκον μας είναι να προστατεύουμε τα συμφέροντα των δύο πατρίδων μας.

Θα πρέπει ακόμη να καταλάβουμε πως όσο μεγάλος και αν είναι ο ελληνικός πολιτισμός και όσο υπερήφανοι αν νιώθουμε για την καταγωγή μας, δεν πρέπει να περιφρονούμε και να απορρίπτουμε άλλους πολιτισμούς με τους οποίους πρέπει να συμβιώσουμε ειρηνικά στο παγκόσμιο χωριό που έχει εξελιχθεί η ανθρωπότητα με την ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας.

Θα ήθελα να πω στον νεοφερμένο φίλο ότι σαν παροικία παλαιψαμε σκληρά εναντίον της αφομοίωσης πριν εφαρμοστεί ο πολυπολιτισμός στην Αυστραλία και γι' αυτό δεν πρέπει να παραιτηθούμε από το δικαίωμά μας στην διαφορετικότητα που απολαμβάνει σήμερα η Αυστραλία στο φανταχτερό μωσαϊκό της πολυγλωσσίας, της ανεξιθρησκείας, της μαγειρίας των διαφορετικών ήχων μουσικής, εικαστικών, γεύσεων μαγειρικής κλπ.

Ζούμε μέσα σ' ένα ζωντανό πολυεθνικό περιβάλλον όπου θα πρέπει οπωσδήποτε να προβάλλουμε τον δικό μας πολιτισμό, χωρίς ν' αποκλείουμε την απόλαυση ξένων επιρροών στην καθημερινότητά μας. Επαναλαμβάνω πως είμαστε μια μειονότητα με ειδικά συμφέροντα και ανάγκες που σαν Τύπος έχουμε καθήκον να προβάλλουμε και να διεκδικούμε για να διατηρήσουμε την ταυτότητά μας όχι τόσο σαν Έλληνες, όσο σαν Ελληνοαυστραλοί με μεγάλη και δημιουργική ιστορία σ' αυτή την φιλόξενη χώρα που πρέπει να προστατεύσουμε σαν κόρη οφθαλμού.